

19 KASIM 1968

BETERİN BETERİ

BİLİYORSUNUZ TİP'teki çatışma su yü züne çıktığından beri, iki defa bu süitun da işi eleştirmiş, ve bir tarafsız olarak Aybar grubunun fikirlerine hak vermiştik. vermemizin de sebebi şuydu:

Aybar, diğer grubun ütöpik fikirlerine karşı, sosyalizmi halka daha sempatik gösterecek bir yol tutuyor, dolayısıyla da politik mücadelede partisine yeni bir güc kazandırıyor...

Ancak o sıralarda, sansasyon merakı yüzünden sadece fikir çatışmalarına eğilen basımmızın es geçerek duyurmadığı bir nokta vardı ki, ne yalan söyliyelim, konuyu kısa tutup dağıtmamak için biz de es geçivermiştik.

O nokta da, İşçi Partisinin zart zurtu bol merkeziyetçiliği idi!

Ve işin garibi, bu konudaki tenkitler Sadun Aren grubundan değil, Aybar'ı da, Aren'i de bu işte hemfikir gören «teşkilât'tan» geliyordu. Yani TİP içinde iki ayrı yönde, iki ayrı çatışma vardı:

Biri, Aybar'la Aren arasındaki «Sosyalizm» çatışması.

İkincisi ise, Genel Merkezle, teşkilât arasında «Merkeziyetçilik» çatışması...

Zira o güne kadar Genel Merkez, daima teşkilâtın karşısına geçip «Dediğim dedik, çaldığım düdük» demiş.. Ve «Haysiyet Divanı» Demoklesin kılıcı gibi partililerin başı üstünde sallanmaya başlamıştı.. Biri tenkit mi etti?.. Ver Haysiyet Divanına... Biri karşı mı çıktı?.. Ver Haysiyet Divanına..

Hattâ vaktiyle bir gazetede fıkrâ yazarken elime bir TİP'linin Haysiyet Divanına verilmiş gerekçesi geçmişti de, aynen şöyle yazmıştım:

«İyi ki şu gerekçe bizim elimize geçti.. Kazara bir savcı'nın eline geçseydi, adamcağızı 141 ve 142 nci maddelerden sürüm sürüm süründürürdü!»

Anlıyacağımız, 141 ve 142 nci maddelerin Anayasaya aykırı olduğunu, değişmesi icap ettiğini bangır bangır bağırarak TİP Genel Merkez hatipleri, işlerine gelmeyen bir partiliyi Haysiyet Divanına verirken, aynı maddedeki suçlarla suçuyorlardı!

Genel Merkezin bu tutumundaki mâna ise, «Biz iyisini biliriz, biz iyisini yaparız»ın bir nevi tekelciliği idi.. Ve gide gide «Ben iyisini bilirim, ben iyisini yaparım» diye Aybar'ın şahsında egoistleşiyordu!. Bu yüzden de Aren, en sivri oklarını Aybar'a batırırken, teşkilât da bu konuda, Başkanını iğnelemekten kendini alamıyordu.. Üstelik teşkilâtın bu işte paraleline düşen bir başka grup daha vardı.. İsrarla parti dışında bırakılmak istenen eski sosyalistler de, Merkezin tutumuyla kendi dâvaları-

ÇİVİLER

Kemal BİSALMAN

ını birleştiriyor, önce topuna birden, ama özellikle Aybar'a veryansın ediyorlardı.

Eski sosyalistler bu davranışlarında haklı mıydı, haksız mıydı?.. Ya da Aybar, eski sosyalistlere karşı bu tutumunda haklı mıydı, haksız mıydı?.. Hazır lâfı gelmişken, artık bu noktanın da gözler önüne serilmesinde fayda var.

Bilindiği gibi eski sosyalistlerin çoğu vaktiyle ya komünist propagandasından, ya da faaliyetlerinden mahkûm olmuş, «Müseccel»e adı çıkmış kimselerdi! Mahkûmiyetlerinin âdil olup olmadığının münakaşası ayrı dâva.. Ancak şurası da muhakkak ki, mer'î kanunlar muvacehesinde politik mücadele yapan, ve her an böyle bir suçlamayla kapatılmak tehlikesi geçiren TİP'in, bunları içine alıp da düşmanlarına koz vermesi düşünülemezdi!. Demek ki kalben olmasa bile, şeklen TİP bu grubu dışarıda tutmakta haklıydı.. Yalnız eski sosyalistlerin hiçbir mahkûmiyet almamış bir diğer kısmı vardı ki, TİP bunları içeri almamakta, yahut alıp da iki gün sonra kapı dışarı etmede haksızdı!. Zira bu grubdan nasılsa TİP'e girenler Merkezçiler tarafından sırf «Koltuğumu kapar» endişesiyle dışarı atılmış. Ve bu fiil, teşkilât kadar bâzı Merkez âzaları tarafından da kötü karşılanmıştı.. Dolayısıyla de bugün Aybar'da egoistleşen merkeziyetçiliği tenkit edenlerin safında eski sosyalistlerin yer alması da işte bu yüzden..

Uzun lâfın kıtası:

Bütün bu noktaları gözönüne alır da, son günlerde ortaya çıkan çatışmaya bu açıdan baktırsak, hem durum aydınlanır, hem de «TİP'de neler oluyor» diye soran dostlara bir cevap çıkmış sayılır.

Bugün artık birinci çatışma küllenir gibi olmuş, ancak birinciyle az çok alâkalı olarak yeni bir «Merkeziyetçilik» çatışması başgöstermiştir..

Hattâ buna «Sen ben yok, biz varız» çatışması da diyebiliriz..

Tabii bu durumda muhakkak ki asıl yük Aybar'ın omuzlarına biniyor..

Bize kalırsa; sosyalizmin sempatik yüzünü halka göstermek iddiasında olan Sayın Aybar'ın, bundan böyle sosyalizmin aynı sempatik yüzünü biraz da omuz omuza çalıştığı insanlara göstermesi gereklidir!.

Hoş bizimki hariçten gazel okumak ya.. Ama heterin heteri var..

Hiç değilse başkaları gibi TİP'in canına okumuyoruz!